

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

15 - 21 серпня
Григоріанський календар (Новий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>15 серпня</u>	<u>3</u>
<u>16 серпня</u>	<u>6</u>
<u>17 серпня</u>	<u>10</u>
<u>18 серпня</u>	<u>14</u>
<u>19 серпня</u>	<u>18</u>
<u>20 серпня</u>	<u>22</u>
<u>21 серпня</u>	<u>26</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>29</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

15 серпня

Неділя 12

Успіння Богородиці

Флп 2, 5-11

Лк 10, 38-42; 11, 27-28

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Послання Апостола Павла до Филип'ян 2, 5-11

Браття, плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі.

Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерті ж - хресної.

Тому і Бог його вивищив і дав йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.

Євангеліє від Луки 10, 38-42; 11, 27-28

Коли ж вони були в дорозі, він увійшов в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату.

Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.” Озався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.”

Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.”

А він озався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Розважання від Скинїї

Сьогодні ми урочисто відзначаємо правду віри. Непорочна Приснодіва, Марія, Богородиця, що плоттю народила Христа і йшла за Ним аж до підніжжя хреста, сьогодні входить до неба, у славу Бога. Любов, що вчинила її такою плідною, та сила Духа, яка її отінила, сьогодні знову пригортає її до серця самого Бога. Він же, люблячий нескінченною любов'ю, хоче, щоби жінка без тіні гріха,

повна благодаті, його Мати, сяяла усім відбитком його сьйва святості. Ця Матір випереджує нас у блаженній Вітчизні. Тоді як ми ще вшановуємо її святість на шляхах земної прощі, Небо вже прийняло її навіки. Для нас великою втіхою є бути певними того, що ми маємо на Небесах нашу Матір. Але вона також доклала до цього зусиль – прийняла покликання та виконала завдання, дані їй її Сином на хресті: вона прийняла нас до себе, під повний любові материнський покров. Вона першою помічає, що нам бракує вина, що нас покинула радість. Це вона випрошує у свого Сина чуда, якого всі так потребують, навіть якщо Він хотів би відповісти, що ще не прийшла Його година. Вона, прославлена ангельськими хорами, небесна Цариця, Мати Церкви, постійно йде нашими вулицями. В тиші й покорі, але наполегливо та без втоми. Вона вміє дуже добре розуміти наші людські слабкості та наші найгостріші потреби. Вона поруч із тими, хто страждає, тому що й сама дуже добре знайома з болем. Вона з тими, хто радіє, бо сама завжди з радістю прославляла Бога. Вона вміє та може заспокоїти своїм материнським теплом цю вроджену потребу ніжності, яку маємо протягом цілого свого життя. Уся Церква сьогодні її прославляє, тому що Небо відкрилося, щоби прийняти Матір, але залишилося й надалі відкритим для усіх її дітей. Ось чому сьогодні свято як на небі, так і на землі. Марія заснула, щоби з душею та тілом піднятися до Бога. А людство плекає надію та прямує до тої ж мети. З нею наша надія ніколи не згасне, бо вона сяє, як Вранішня зоря, що вказує нам шлях.

16 серпня

Понеділок

2Кор 8, 7-15

Мр 3, 6-12

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 8, 7-15

Браття, тому ж, що відзначаєтесь у всьому, - у вірі, у слові, у знанні, у всякій пильності й у нашій любові до вас, - треба вам відзначатись і в цій добродійній справі.

Я не кажу як наказ, але щоб заради дбайливости інших випробувати щирість вашої любові. Ви ж знаєте ласку Господа нашого Ісуса Христа, що задля вас став бідним, будши багатим, щоб ви його вбожеством розбагатіли. Даю в цьому лише раду: Воно бо вам личить, вам, що перші минулого року почали цю збірку, не тільки робити, але й бажати. Тепер же закінчіть її, щоб і так, як гаряче бажали, так і довершили за своєю спроможністю. Бо коли є охота дати, то вона приємна мірою того, хто що має, - не того, чого не має.

Тут не йдеться про те, щоб інші були в достатках, а ви у злиднях, але щоб була рівність: щоб цим разом ваш надмір

міг покрити їхню нестачу, а їхній надмір міг колись покрити вашу нестачу, і таким чином щоб панувала рівність, як написано: «Хто був зібрав багато, не мав над міру, а хто мало, - не мав нестачі.»

Євангеліє від Марка 3, 6-12

І вийшли фарисеї, і зараз же з іродіями радили раду проти нього, як би його занапастити. Тоді подавсь Ісус до моря з своїми учнями. Сила людей із Галилеї йшла за ним, а й з Юдеї, з Єрусалиму й з Ідумеї та й геть із Зайордання, ще й з околиць Тиру та Сидону; велика многота людей, довідавшись про те, що діяв, прийшла до нього.

Тоді він сказав своїм учням, щоб наготовили йому човен, з-за народу, щоб не тиснув його. Бо він багато з них оздоровив, тож ті, що мали якісь недуги, кидалися до нього, щоб його доторкнутись. І духи нечисті, бачивши його, падали ниць перед ним та й кричали: Ти - Син Божий! Він, однак, суворо наказав їм, щоб не виявляли його.

Розважання від Скинїї

Апостол Павло звертається до однієї зі своїх улюблених, але і найбільш проблемних спільнот у Коринті з проханням про збірку коштів для потреб єрусалимської громади, яка була сильно переслідувана юдейськими старшинами. І Павло не просто просить ці гроші, а подає глибоке богословське підґрунтя давання пожертви. Ми сьогодні частково втратили це розуміння і часто можемо дуже

логічно обґрунтувати нашу поставу. Нерідко причиною закритості на потребу іншого є недовіра до того, що пожертва, яку даємо, буде використана за призначенням. Це все, звісно, має якусь рацію, але я вважаю, що нам все-таки варто звернутися до апостола Павла, щоб збагнути, що саме ховається за готовністю віддати іншому щось зі своєї власності.

І одразу перший аргумент, який наводить апостол, – це аргумент любові. Згідно зі словами апостола Павла, який був засновником коринтської спільноти, вона відзначалася серед інших у вірі, у слові, у знанні та у пильності, а через давання пожертви Павло закликає їх відзначитися ще й у любові. Чому ж ділення надбаним добром є саме жестом любові? З відповіддю, яку дає апостол, важко не погодитися: Ісус віддав нам своє життя, ставши убогим за нас аж до хресної смерті, щоб ми внаслідок цього зубожіння Христа отримали від Бога благодать спасіння і таким чином розбагатіли в Бозі, ставши спадкоємцями Його Царства. Ісус, отже, є першим і незаперечним прикладом давання пожертви з любові. І тут, зауважмо, йдеться не про злічувану матеріальну пожертву, а про пожертву власного життя...

Наступним аргументом Павла є принцип братерської любові та рівності. Він переконаний, що той, хто дає з любові, у хвилину потреби також і отримає з любові від іншого те, чого потребує. Хтось може назвати це законом бумеранга – будь ласка, якщо так більше до вподоби... А хтось просто знає, що Бог ніколи не залишається в боргу

перед тими, хто наслідує таким чином щедрість Христа, бажаючи у всьому уподібнитись до Нього.

17 серпня

Вівторок

2Кор 8,16 - 9,5

Мк 3, 13-19

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 8,16 - 9,5

Браття, Богові дяка, що дав у серце Тита таку саму до вас горливість; бо він прийняв просьбу і, бувши повний запалу, доброхить до вас пустився. Ми з ним послали брата, якого за Євангелію усі Церкви хвалять і який, крім того, був вибраний Церквами як наш супутник у цій добродійній справі, якій ми служимо на славу самого Господа й на відряду нашу, вистерігаючися, щоб нам хтось не докоряв з-за тієї обильности пожертв, що ними завідуємо. Бо ми дбаємо за добро не тільки перед Господом, але й перед людьми. А разом з ними ми послали нашого брата, пильність якого ми часто випробували в багатьох речах, і який тепер куди пильніший із-за великого довір'я, що його до вас має.

Щодо Тита, то він мій товариш і коло вас співробітник; а щодо братів наших, то вони посланники Церков, слава Христова. Дайте ж їм доказ вашої любови й нашої їм похвали про вас, перед обличчям Церков.

А про службу на користь святим мені зайво до вас писати, бо знаю вашу добру волю і хвалю вас македонянам за неї, бо Ахая готова з минулого року; ваш запал заохотив багатьох.

Однак, я посилаю вам братів, щоб та хвала, якою я хвалив вас, не була щодо цього марна і щоб ви, як я сказав, були приготовані. А то як прийдуть зо мною македоняни й застануть вас неготовими, ми, - щоб не сказати ви, - через ту певність осоромимося. Я вважав, отже, потрібним просити братів, щоб вони вийшли до вас перед нами і приготували заздалегідь той заповіджений щедрий ваш дар, щоб він був готовий як правдивий дар, а не як вимушений даток.

Євангеліє від Марка 3, 13-19

Потім вийшов на гору й покликав тих, що їх сам хотів, і вони підійшли до нього. І він призначив дванадцятьох, щоб були при ньому, та щоб їх посилати із проповіддю; і дав їм владу виганяти бісів.

Призначив він дванадцятьох: Симона, якому дав ім'я Петро; Якова, сина Заведея, та Йоана, брата Якова, й дав їм ім'я Воанергес, у перекладі - Сини грому; Андрія, Филипа, Вартоломея, Матея, Тому, Якова, сина Алфея, Тадея, Симона Кананія, та Юду Іскаріота, що його і зрадив.

Розважання від Скинїї

Якщо чуєш голос Христа у своєму серці – потрібно буде дряпатись на гору. Ісус не розміщує своїх апостолів десь на пляжі чи в тіні під пальмами, щоб вони лежали та комфортно проводили час. Ні. Він лізе на гору, а потім кличе решту лізти вгору за Ним. Сам цей процес не дуже приємний: важко, спекотно, пил, каміння, а, може, ще й пекуче сонце або, навпаки, дощ і гроза. Навіщо аж так? Чи не можна це було зробити простіше? Це Божа логіка. Слідування за Ісусом від самого початку вимагає від людини здатності на жертву та перенесення труднощів, вихід зі своєї зони комфорту.

Чи я здатний на це? Чи я хочу і можу лізти на гору? Що я роблю зараз: сиджу в затишному місці чи дряпаюсь за Ісусом на верх? На що більше схоже моє духовне життя: дряпання на гору чи лежання під пальмою?

Саме на горі Ісус зі спітнілих, втомлених, брудних, пильних людей робить апостолів, наділяє їх владою. Але на служіння апостольства Він обрав лише дванадцять із тих, хто дерся на гору за Ним. Ісус відкидає решту сміливих учнів, просто не ставить їх на служіння апостольства.

Чи хочеш ти стати апостолом – послідовником Христа? Важливо йти за Ісусом угору, а Він сам поставить кого захоче, там, де йому потрібно бути. Адже це Його вибір. Мій обов'язок – це лізти вгору та не випускати Ісуса з поля зору.

Усе інше Він зробить сам, якщо захоче, переімінить моє ім'я, дасть мені іншу сутність, наділить мене апостольською владою та поставить працювати у свій виноградник.

Головне – це бути пильним та не пропустити заклик Ісуса йти за Ним, бути готовим на жертву і труднощі, бо саме це в духовному житті є шляхом учнів Ісуса і шляхом апостолів.

Господи, дай мені відвагу змінити те, що можу. Дай мені сили йти за Тобою, попри всі труднощі, що трапляються на моєму шляху. Зроби поставу моєї душі такою, щоби я біг у напрямку до Тебе і, якщо буду втомлений, йшов до Тебе. Якщо я не зможу йти, вчини так, щоб я повз до Тебе. Якщо вже не зможу повзти – лежав у напрямку Тебе, Ісусе.

18 серпня

Середа

2Кор 9,12 - 10,7

Мк 3, 20-27

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 9,12 - 10,7

Браття, бо виконання цього служіння не тільки задовольнить потреби святих, але воно стане ще обильнішим завдяки численним подякам Богові.

Спогадуючи цю прислугу, вони будуть хвалити Бога за ваш послух у визнанні Євангелії Христової та за щедрість вашого дару для них і для всіх. І вони своєю молитвою за вас з'являються вам зичливі - заради надмірної благодаті Божої у вас. Подяка хай буде Богові за його дар несказаний!

Я ж сам, Павло, особисто благаю вас лагідністю і ласкавістю Христа, - я, коли присутній між вами, - покірний, а коли від вас далеко, сміливий супроти вас.

Прошу ж вас, щоб коли до вас прийду, не довелося мені сміливо вживати тієї певности, яку думаю відважно показати супроти деяких, що собі уявляють, начебто ми руководилися чисто тілесними спонуками.

Ми живемо як люди, але не воюємо із спонук тілесних, бо зброя нашої боротьби не тілесна, а сильна в Бозі на зруйнування твердинь; ми руйнуємо задуми і всяку гордість, що повстає проти спізнання Бога, і беремо в полон усякий розум на послух Христові; ми також готові покарати всякий непослух, як тільки ваш послух буде звершений. Ви дивитесь на зовнішній вигляд. Коли хтось певний, що він Христовий, нехай розміркує ще раз у самім собі, що так, як він Христовий, так само й ми.

Євангеліє від Марка 3, 20-27

Повертається він додому, а народ знову там юрмиться, так що вони не мали змоги й попоїсти. Довідавшись про те його свояки, вийшли, щоб його взяти, бо було говорено: Він не при собі!

А книжники, які прийшли були з Єрусалиму, казали, що він Велзевула має і бісівським князем бісів виганяє. Тоді Ісус прикликав їх до себе й заговорив притчами до них: Як може сатана сатану виганяти? Коли царство поділене саме в собі, не зможе те царство встоятись. Коли будинок розділений сам у собі, неспроможен будинок той більше стояти. Отак і сатана: якщо повстав сам на себе й розділився, - не може встояти, а край йому настав! Ніхто не може вдертись до сильного в хату й пограбувати його добро, якщо він спершу не зв'яже сильного, а щойно тоді розграбує його хату.

Розважання від Скинїї

Бог любить тих, хто вміє щедро давати. Був проведений цікавий експеримент. На одній із лекцій групу людей попросили надути кульку та написати на ній своє ім'я. Після цього ці кульки кинули до приміщень, де було дуже багато кульок. Завдання для кожного учасника полягало в тому, щоб знайти свою кульку за 5 хвилин. Всі метушливо шукали свої кульки, наштотуючись один на одного, але із завданням не впорався жоден з учасників. Згодом учасників поділили на пари і попросили знайти кульку партнера – знайшли абсолютно всі. Цей експеримент дуже наочно показує закони, які Бог заклад в наш світ: коли ми вміємо працювати для іншого, коли ділимося, жертвуємо, ставимо в пріоритет інших, ніби щось змінюється навколо, ніби все стає простіше і більш реальне.

Вміти відпустити від себе якісь фінансові статки або ж якісь блага – це ніби дати простір для чогось нового, простір для більшої благодаті. Власне це дуже цікаво, що за деякими дослідженнями одна із причин бідності – жадібність. Бог дуже часто наголошує на тому, щоб ми не боялися.

Тож вміти поділитися – це своєрідна перемога над страхом, що мені чогось не вистачить. Слово Боже запевняє нас: *Той, хто достачає насіння сіячеві, додасть і хліб на поживу, і примножить ваше насіння та зростить плоди вашої справедливості, щоб ви у всьому збагатилися всякою щедротою, яка через нас складає Богові подяку* (2Кор 9, 10-11).

Мій останній досвід ґрунтується на купівлі нової гітари. Я все ніяк не міг наважитися продати старий інструмент, бо вважав, що не вистачить коштів на новий. Коли все ж відважився, то досить швидко з'явилася нова гітара. Ми маємо вміти відпускати речі чи якісь ситуації для того, щоб піти далі.

Часто під час репетицій спостерігаю таку закономірність: коли намагаємося підібрати партію для одного з музикантів, знаходжу кращу партію для себе. Щось в цьому є, коли перестаємо концентруватися лише на собі, то отримуємо більше.

Знову ж таки, з власного досвіду спостерігаю, що коли намагаюся поділитися своїми знаннями безкорисливо, то це ніби повертається мені з більшим ефектом. Так це задумав Бог, і мене це тішить.

19 серпня

Четвер

2Кор 10, 7-18

Мр 3, 28-35

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 10, 7-18

Браття, ви дивитеся на зовнішній вигляд. Коли хтось певний, що він Христовий, нехай розміркує ще раз у самім собі, що так, як він Христовий, так само й ми. Бо якби я хвалився занадто нашою владою, що її нам Господь дав на збудування, а не на руїну вашу, я б не соромився, - щоб не здавалося, що намагаюся листами вас налякати. Листи його, мовляв, важкі та повні сили, але виглядом тіла він недолугий, і мова його - жалюгідні. Такий нехай знає: які ми словом у листах неприсутніми, такі й будемо ділом присутніми.

Ми не відважуємося рівняти себе чи прирівнювати до деяких із тих, які самі себе поручають; та їм, які міряють самих себе на собі самих та прирівнюють самих себе до себе самих, бракує глузду. Ми ж не будемо хвалитися надмірно, але за мірою правила, що його Бог призначив як мірку, щоб аж до вас прибути. Ми бо не розтягаємося над міру, а воно було б так, якби ми до вас не прибули; ми ж

таки й справді до вас прибули з Євангелією Христовою. Не хвалимося також і чужими трудами над міру, але маємо надію, що й ми, коли ростиме ваша віра, звеличимися між вами за нашим правилом над міру; і звіщатимемо Євангелію ген поза вами, не хвалившись готовим на чужому полі. А хто хвалиться, нехай у Господі хвалиться. Бо не той випробуваний, хто себе самого поручає, а той кого Бог поручає.

Євангеліє від Марка 3, 28-35

І сказав Господь: Істинно кажу вам: Усе буде відпущене синам людським, гріхи та богохульства, скільки б вони не хулили. Але хто хулу вирече супроти Святого Духа, - тому повіки не проститься: той підпаде під гріх довічний. Вони бо мовили: Він має нечистого духа.

Приходять мати його та брати його і, стоявши надворі, посилають по нього, щоб його прикликати. Народ же сидів круг нього. Ті йому й кажуть: Ось твоя мати і брати твої надворі тебе шукають. А він у відповідь їм: Хто моя мати та брати мої? І, поглянувши навкруги на тих, які сиділи довкола нього, каже: Ось моя мати та мої брати. Бо хто чинить волю Божу, той - мені брат, сестра і мати.

Розважання від Скинїї

Якщо запитати у *гугл* та *Вікіпедії*, що означає усе, прочитаємо, що це *коренева категорія для всіх інших категорій*. Тобто це основна коренева категорія, у яку

входять усі інші. І Христос каже, що усе буде відпущене синам людським: гріхи та богохульства – скільки б вони не хулили. За єдиним винятком – гріхом проти Святого Духа, тобто окрім приписування дії Святого Духа дияволіві. Усі гріхи в будь-яких масштабах та в будь-якій кількості – усе буде відпущене Богом. Ось це вимір Божої любові до людини.

Чи можу я так ставитись до своїх ближніх і прощати їм так, як прощає Бог?

Коли наступного разу ми відчуємо, що важко простити когось, що треба пробачити, але бунтуємо всередині, або що нам завдали кривди, яку *не направити таким вибаченням*, згадаймо слова Христа: людині Господь простить та відпустить гріхи та богохульства, скільки б людина їх не вчинила. Навчимося і ми так прощати нашим ближнім, скільки б вони не кривдили, не ображали, не зводили наклепів, не спричиняли болю, знуцань – усе їм пробачаймо, бо якщо простимо ми тут і зараз – Господь простить нам набагато більше. Чинімо Божу волю – а це любов та прощення моїм ближнім. Завдяки цьому Христос зможе сказати, вказуючи на нас: *ти мені брат, сестра і мати*.

Господи, допоможи мені простити всім, хто мене скривдив та допоможи мені отримати Твоє прощення та відпущення гріхів, бо не хочу мати нічого спільного з гріхом – лише з

Тобою.

І поглянувши навкруги тих, які сиділи довкола Нього...
Щоби бути Його учнем, треба перебувати з Христом, бути біля Нього та слухати Його Слово. Чи перебуваю я в Слові? Чи перебуваю в Його присутності? Як довго і як часто? Чи хочу перебувати із Христом більше? Що маю змінити у своєму житті? Як часто я відкриваю Його Слово та перебуваю з Христом?

20 серпня

П'ятниця

2Кор 11, 5-21

Мр 4, 1-9

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 11, 5-21

Браття, однак, гадаю, що я нічим не нижчий від тих «архиапостолів»! Хоч я і неук словом, але не знанням, як ми вам перед усіма та в усьому показали. Невже я допустився гріха, смиряючи себе самого, щоб вас піднести вгору, - вам бо проповідував даром Євангелію Божу? Інші Церкви я оббирав, беручи від них плату, щоб вам служити. І коли був у вас і терпів нестачу, я не був тягарем нікому, бо мені у моїй нестачі допомогли брати, що прийшли з Македонії. У всьому я вважав на себе, щоб вам не бути тягарем, і вважатиму й далі. Як істина Христова, що в мені, - цієї похвали ніхто в мене не відніме у сторонах ахайських!

Чому? Хіба я не люблю вас? Бог те знає. А що роблю, те робитиму й далі, щоб узяти всякий привід у тих, які приводу шукають, щоб вони були схожими на нас у тому, чим хваляться. Оті бо - то апостоли неправдиві, робітники лукаві, що вдають апостолів Христових. Воно й не диво: сам бо сатана вдає з себе ангела світла.

Нічого, отже, надзвичайного в тому, коли і його слуги вдають із себе слуг праведности. Кінець їхній буде за ділами їхніми. Знову кажу: Нехай ніхто мене не вважає за безумного! А як ні, то прийміть мене за безумного, щоб і я міг трохи похвалитися. Що я кажу, кажу те не в Господі, але немов у безумстві, що дає мені відваги хвалитися. Тому що багато інших хваляться з тілесних спонук, то і я буду хвалитися, бо ви радо терпите безумних, самі такі розумні! Ви терпите, коли вас хтось неволить, коли хтось об'їдає, коли хтось обдирає, коли хтось ставиться до вас із горда, коли хтось б'є вас в обличчя! На сором кажу це, які то слабкі ми виявилися. Та в чому б там хто не виявляв сміливости, - говорю мов безумний! - я також можу її виявити.

Євангеліє від Марка 4, 1-9

Знову розпочав Ісус навчати над морем. Сила людей зібралась навколо нього, тож він увійшов у човен, і сидів у ньому, на морі, а весь народ був на землі при морі. І він багато навчав їх притчами, і говорив до них своїм повчанням;

Слухайте: Ось вийшов сіяч сіяти. Коли він сіяв, дещо з зерна впало при дорозі, та прилетіло птаство й видзьобало його. Інше впало на ґрунт каменистий, де не було землі багато, і вмить зійшло, бо земля була не глибока. Коли ж зійшло сонце, воно згоріло і, за браком коріння, висхло. А інше впало між тернину, і зійшла тернина та його поглушила, тоді воно не дало плоду. Ще ж інше впало на

добру землю - і дало плід, що сходив і ріс; і принесли: те у тридцять, те у шістдесят, а те й у сто разів більше. І додав: Хто має вуха слухати, хай слухає!

Розважання від Скинїї

Притча Ісуса про зерно і його плід є дуже зрозумілою і знаною навіть атеїстами. Ще б пак, хто із нас хотів би прожити своє життя безплідно? Тож варто звернути увагу на сьогоднішній фрагмент із Апостола, де Павло захищає апостольське служіння, яке принесло щедрий плід.

Ця промова, на жаль, мало відзначена навіть служителями, поставленими для проповідування Благої Вісті. Чому? Тому що й їхні серця в Церкві є місцем, куди западає зерно Благої Вісті.

Який плід видають ці серця? Це залежить від того, на який ґрунт це проповідування впаде, тобто? що в цьому серці є найважливіше. Варіантів, як виявляється, є лише чотири:

- 1) дорога – “глухий” недовірок, сповнений сам собою;
- 2) каміння – гарячий альтруїст, який віддасть останню сорочку із підсвідомою надією отримати незабаром хоча б новий костюм;
- 3) терня – активіст, який хапається за всі справи, а потім наприкінці дня падає, нездатний відмовити вечірні молитви;

4) добра земля – грішник, який пізнав своє серце, зоране несправедливостями і гріхами, і, подібно до весняного поля, чекає на зерно Слова.

Отже, цим зерном Слова є благовістування, керигма. Його почав засівати Ісус й навчив учнів чинити так само. Це Слово є простим і любим. Кожного разу, коли Воно проголошується, настає час, сприятливий для спасіння.

Отже, Бог любить грішника сьогодні і бачить, що він осуджує самого себе через свої життєві помилки. Бог – це Батько і Він пробачає гріхи. Варто лише повернутися до Нього, визнаючи провини, як мала дитина перед татом. Жодних багатств, ані матеріальних, ані духовних, не вистачить, аби заплатити за неї. Чому? Вона, єдина, дає надію, дає перемогу над смертю.

Хтось із нас сьогодні, можливо, перебуває у безнадії, тому що свою надію поклав на гроші, зв'язки, добробут, здоров'я. Тому Господь вирішив дати це Слово задарма, безоплатно. Коли цю Звістку прийняти з вірою і сокрушеним серцем, тоді в серці грішника зароджується Син Божий, нова людина, яка перемогла смерть.

В такий спосіб проповідував апостол Павло. Так само в усі часи проповідували апостоли Христа, запрошуючи розпізнати в собі поставу, висловлену в 4-ій позиції, і наслідувати життя.

21 серпня

Субота

1Кор 2, 6-9

Мт 22, 15-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 2, 6-9

Браття, ми ж говоримо про мудрість між досконалими, - не про мудрість цього віку, ані про мудрість князів цього віку, що загибають; але говоримо про мудрість Божу в тайні, закриту, що її Бог призначив перед віками нам на славу; її ніхто з князів цього віку не спізнав, бо коли б спізнали, то не розп'яли б Господа Слави, але, як написано: «Те, чого око не бачило й вухо не чуло, що на думку людині не спало, те наготував Бог тим, що його люблять.»

Євангеліє від Матея 22, 15-22

Тоді фарисеї пішли й радили раду, як би його впіймати на слові. І вислали до нього своїх учнів разом з іродіянами. “Учителю”, – кажуть ті, – “ми знаємо, що ти щиросердий і що дороги Божої навчаєш по правді й не вважаєш ні на кого, бо не дивишся людям на обличчя. Скажи нам, як тобі здається: Чи дозволено давати кесареві податок, чи ні?”

Ісус же, знаючи їхнє лукавство, озвався: “Чого мене спокушаєте, лицеміри? Покажіть мені гріш податковий.” Ті принесли йому динарій.

Він спитав їх: “Чий це образ і напис?” Відповідають йому: “Кесарів.” Тоді він до них каже: “Віддайте ж кесареве кесареві, а Боже Богові.” Почувши це, ті здивувались і, полишивши його, відійшли.

Розважання від Скинїї

За всі роки проповідування серед ізраїльського народу Ісус звик до подібних провокаційних питань з боку релігійних лідерів Ізраїля. Їх метою було піймати Господа на якомусь переступі юдейського або римського закону, щоб могли оскаржити перед відповідною владою і покарати. Галилейський цілитель і проповідник давно стояв їм кісткою в горлі, оскільки часто прилюдно вказував на їхню безбожність та їхнє лицемірство.

За допомогою зображення на монеті портрету кесаря (в давнину на монетах витискали зображення того правителя, в чий період правління вони були виготовлені) Ісус проводить неймовірну паралель між тим, що належить кесареві, і тим, що належить Богові. І якщо з тим, що кесареве, все зрозуміло – податковий гріш носить його образ і напис, – то для того, аби збагнути, що Ісус має на увазі під тим, що належить Богові, слід заглянути до Книги Буття (див. Бут 1, 27). Саме там говориться про те, що носіями Божого образу, подібно до монет кесаря, є ми.

Творячи людину, Бог наче поставив на ній печать свого образу, тим самим утвердивши її вічну до Нього приналежність. Навіть найбільший наш гріх не здатен затерти в ній Божого образу. Іншими словами, Ісус говорить до фарисеїв: *Віддайте податковий гріш кесареві, а себе самих, своє життя віддайте Богові.*

Коли щоденні клопоти тягарем лягають на плечі, а вирішення проблем забирає багато нашого часу, слід пригадати собі цю екзистенційну істину: я і ти – носії Божого образу, а отже, Богові належить “податок” з нашого життя. Воно, згідно з цією паралеллю до податкового гроша, яку проводить Ісус, ціле Йому належить. Гріш, носячи на собі образ кесаря, здатен придбати комусь майно, когось збагатити, а, можливо, й зробити щасливим. Однак образ кесаря на жодній монеті не вічний, він з часом стирається. Образ Бога ж, який ми з тобою носимо на собі, не стирається ніколи. Він – дар і завдаток щасливої вічності, але одночасно і завдання жити так, щоби кожен, хто гляне на моє життя, міг без труду розпізнати, образом і написом Кого я є.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com